

Den yttersta tiden - 24 e trefaldighet Årg 1

Bidrag från Lars Sahlin

{biblink} Amos 4:12-13, Matt 24:3-14 {/biblink}

Israel, bered dig att möta din Gud! (Amos 4:12b)

En kort sammanfattning av Amos förkunnelse: Profeten ropar till folket som övergivit Gud. Folket och ledare litar hellre på rikedom och sin egen makt än håller Guds bud. De trampar ner de svaga och skuffar undan de hjälplösa (Amos 4:7). Gudstjänsterna är ytliga och utan innehåll. Guds tålmod är slut. Det är allvar nu. Följden av det kommer få hela riket att falla.

Då ger oss ändå profeten en strimma av ljus: Han som formar bergen och vinden, som förkunnar sina planer för människan, som låter mörkret bli morgonrodnad och går fram över jordens höjder (Amos 4:13). Alltid är det så med det sanna profetiska budskapet; profeten visar en väg fram. Vi går inte mot vägs ände, det finns möjlighet för något bättre. Även om det först blir värre har makten att förvandla mörker till ljus. Även om man får anstränga sig för att upptäcka möjligheten Gud ger i profeten Amos förkunnelse, så finns det där. Upprättelsen kommer till slut, efter domen.

Det finns ett mönster här. Vi ska nu se på Jesus. När Jesus säger de bevingade orden: Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig (Matt 8:24, Mark 8:34, Luk 9:23). Vi vet vägen Jesus gick med sitt kors. Det som tillslut blev seger, gick genom lidande. I texten (Matt 24:3-14) sitter Jesus på Olivberget när lärjungarna kommer fram till honom. Lärjungarna frågar: Säg oss när det ska hända. Och vad blir tecknet för din återkomst och för tidens slut? Jesus svarar in här på frågan: när det ska hända? Inte vår sak att veta. Svaret kommer längre fram: Dagen och timmen känner ingen, inte ens himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern (Matt 24:36). Däremot talar Jesus här om vad som kommer hända innan han kommer. Och vad vi bör göra tills han kommer. Och det gäller nu, bör tilläggas. Se upp så ingen bedrar er, säger Jesus. Det kommer människor som uppträder i mitt namn säger han. Stridslarm, krigsrykten, naturkatastrofer kommer avlösa varandra, men låt er inte skrämmas säger Jesus. Folk ska resa sig mot folk och så även bland Guds folk, splittring alltså. Och detta står vi maktlösa inför.

Att gå i hans spår kommer ta oss till detta trånga och allvarliga läge. Det finns inga vägar runt det. Vi måste gå igenom det. Liksom Jesus gick mot korset. Och här ligger Guds möjlighet: När vi står maktlösa inför alla kommande prövningar av krig, naturkatastrofer, splittring och laglöshet, ska vi bära vårt kors. När Jesus pekar på konsekvenserna av splittringen och laglösheten säger han att kärleken kommer att kallna hos de flesta, när han säger så, då står vi inte längre maktlösa. För Jesus fortsätter; men, den som håller ut till slutet skall bli räddad. Och budskapet om riket skall förkunnas i hela världen och bli till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan ska slutet komma. (Matt 24:14) Att hålla ut här innebär att vara nära Jesus. Att älska sin nästa och vittna, predika Ordet och lova och tacka Gud i bön och lovsång. Här vill jag göra kopplingen till Amos. När världen ockuperas av andra krafter än Gud, faller den. När rikedom går före rätt. När de utsatta skuffas undan. När inget hålls för Heligt hos folket faller också rätten. I Amos 5:7 läser vi: Ni förvandlar rätten till malört och slår rättfärdigheten till marken. Obs, detta är allvarligt och du själv pröva denna tanke: när kyrkan inte håller Guds Ord för Heligt blir hennes gudstjänster ytliga och utan innehåll. När plikttron mot det Heliga och fromhet bland folket upplöses, då undergrävs också rätten. Statens angelägenhet att upprätthålla rätten, men inget hålls för Heligt faller det. Vad säger detta oss idag? Jo: Sverige, bered dig att möta Gud.